

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie z powództwa I. P.

przeciwko Skarbowi Państwa - Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 listopada 2008 r.,
skargi powoda o wznowienie postępowania zakończonych postanowieniem Sądu
Najwyższego z dnia 22 lutego 2008 r., sygn. akt V CZ (...),

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Powód I. P. wniósł skargę o wznowienie postępowania zakończonych postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2008 r. Postanowieniem tym Sąd Najwyższy oddalił zażalenie powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 10 lipca 2007 r., w którym Sąd Apelacyjny odrzucił jego skargę kasacyjną wskazując, że nie została ona należycie opłacona, a powód nie złożył wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Skarga o wznowienie postępowania została oparta na art. 401¹ w związku z art. 407 k.p.c. Powód twierdzi, że postanowienie Sądu Najwyższego i Sądu Apelacyjnego zostały wydane na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., który to przepis został uznany za niezgodny z Konstytucją. W tej sytuacji jego skarga zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Rację ma skarżący wskazując, że zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 1 lipca 2008 r., który wszedł w życie w dniu 8 lipca 2008 r., przepis art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. został uznany za niezgodny z Konstytucją i stracił moc prawną. Jak wynika jednak z powołanego wyroku ta utrata mocy prawnej dotyczy wspomnianego przepisu tylko w zakresie związanym z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., w jakim przewiduje on odrzucenie skargi kasacyjnej – bez wezwania do usunięcia braków. Natomiast postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2008 r. oraz postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 10 lipca 2007 r., zostały oparte wprawdzie na art. 398⁶ § 2 k.p.c. ale nie w tym zakresie w jakim zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego przepis ten stracił moc prawną. Odrzucenie skargi kasacyjnej powoda nastąpiło nie z powodu braku wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania i uzasadnienia tego wniosku, lecz wskutek jej nieopłacenia w wysokości przewidzianej w ustawie.

Mając powyższe względy na uwadze skarga powoda o wznowienie postępowania nie jest oparta na ustawowej podstawie, gdyż wskazany przez niego przepis art. 401¹ w związku z art. 407 k.p.c., nie ma zastosowania do rozpoznawanej sprawy. W tej sytuacji Sąd Najwyższy, na podstawie art. 410 § 1 k.p.c., odrzucił skargę.